

Arrest

**nr. 352 053 van 28 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. NAHON
Avenue du Luxembourg 72
4020 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat C. NAHON. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 13 november 2024 België binnen en dient op 21 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden het dossier van verzoekster op 1 oktober 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 19 november 2025 wordt verzoekster gehoord op de zetel van het CGVS.

1.4. Op 5 december 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent van Salvadoraanse afkomst en geboren in San Salvador, El Salvador, waar u uw hele leven samen met uw moeder en grootmoeder hebt gewoond. In mei 2024 behaalde u een diploma leerkracht Engels aan de universiteit in El Salvador. Van 2022 tot oktober 2024 werkte u in een callcenter in San Salvador.

Sinds uw veertiende voelt u zich aangetrokken tot vrouwen. Dit deelde u met uw twee hechte vrienden, B. en S., die eveneens tot de LGBTQ-gemeenschap in El Salvador behoren. Begin 2021 leerde u via gemeenschappelijke vrienden A. G. S. kennen. Aanvankelijk waren jullie vrienden, maar in september 2021 begon u een relatie met haar, die zou duren tot oktober 2024. In het begin hielden jullie de relatie geheim, maar na twee maanden besloten jullie dit openbaar te maken. Toen jullie elkaar in een park kusten, zag uw tante A. dit toevallig. Ze bracht u boos mee naar huis en stuurde vervolgens een bericht in de familiegroep op WhatsApp. Zo kwam uw familie langs moeders kant, met name uw ouders, broer, grootmoeder, en maternale tantes en nonkels, achter uw seksuele oriëntatie. Uw familie accepteerde u niet, nam afstand van u of ontweek elk gesprek over het onderwerp. Uw tante A. en haar echtgenoot begonnen regelmatig 'exorcismes' op u uit te voeren, namen u mee naar de kerk om uw seksuele oriëntatie te proberen veranderen, of uw tante A. kwam u op uw werk opzoeken. Desondanks bleef uw relatie met G. voortduren, zij het in het geheim. Op 14 oktober 2024, na een familiebijeenkomst ter gelegenheid van uw verjaardag, probeerde uw tante voor de laatste keer uw geaardheid te veranderen, samen met een pastoor en andere leden van de kerk. Hoewel u dit gedrag jarenlang hebt ondergaan omdat u zelf worstelde met uw geaardheid, was dit incident voor u de druppel. U besloot daarop El Salvador te verlaten en naar België te komen.

Op 12 november reisde u vanuit El Salvador via Spanje naar België, waar u op 21 november een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat uw tante A. u iets zal aandoen vanwege uw seksuele oriëntatie.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw Salvadoraans paspoort, (2) een kopie van uw Salvadoraans identiteitsdocument (DUI), (3) een kopie van uw paspoort uit El Salvador, (4) uw diploma uit El Salvador, (5) informatie in verband met uw reis El Salvador-België, (6) een foto als bewijs van de verwondingen veroorzaakt door uw tante A., (7) foto's als bewijs van uw relatie met A. G. S..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U verzocht op de DVZ gehoord te worden door een vrouwelijke Protection Officer en een vrouwelijke tolk, aangezien u tot de LGBTQ-gemeenschap behoort en u zich naar eigen zeggen meer op uw gemak voelt bij vrouwen (zie DVZ - Vragenlijst 'Bijzondere procedurele noden', 'Beoordeling bijzondere procedurele noden'). Aan dit verzoek werd voldaan door tijdens het persoonlijk onderhoud vrouwelijke medewerkers te voorzien. Verder werden er geen andere bijzondere procedurele noden aangegeven.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde vervolging te vrezen door uw familie in El Salvador omwille van uw seksuele oriëntatie. Het CGVS trekt uw seksuele oriëntatie niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBTQ-gemeenschap in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land. El Salvador heeft verschillende internationale mensenrechtenverdragen ondertekend. Leden van de LGBTQ-gemeenschap worden tegen discriminatie beschermd door een arrest van het Hooggerechtshof uit 2009, door het strafwetboek en een ministerieel decreet van 2010, maar deze bescherming kent haar beperkingen.

Zo werd onder de regering Bukele in juni 2019 het secretariaat voor sociale inclusie - dat als doel had om alle vormen van discriminatie op basis van genderoriëntatie en -identiteit af te schaffen - opgeheven. In mei 2021 werd het Genderidentiteitswetsvoorstel en de wet voor gelijkheid en non-discriminatie, die het fundamentele recht van mensen zou garanderen om wettelijk erkend en behandeld te worden volgens hun zelf gepercipieerde genderidentiteit, opgeborgen. In februari 2022 gaf het Hooggerechtshof het parlement een jaar de tijd om een wettelijke procedure voor geslachtserkenning in te voeren om discriminatie van transseksuelen te voorkomen. Het parlement heeft hier echter geen gevolg aan gegeven. Niettemin slaagden drie transpersonen erin om een naamsverandering door te voeren, weliswaar zonder geslachtserkenning, en konden zij in 2022 hun aangepaste identiteitsdocumenten in overeenstemming met hun genderexpressie verkrijgen. In december 2022 schortte El Salvador zijn lidmaatschap bij de LGBTI Core Group van de Verenigde Naties op. In februari 2024 kondigde de minister van onderwijs aan dat hij de opdracht had gegeven om alle sporen van gendergelijkheid en seksualiteit te verwijderen uit het schoolcurriculum. President Bukele ontsloeg in datzelfde jaar ook 300 werknemers van het ministerie van cultuur omdat zij de LGBTIQ-agenda promootten en gaf gezondheidsdiensten de opdracht om educatieve gidsen over seksueel overdraagbare aandoeningen en alle materiaal dat verwees naar seksuele diversiteit uit de omloop te halen.

Uit de beschikbare informatie blijkt eveneens dat er in de Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen leden van de LGBTIQ-gemeenschap. Hoewel uit het 2024 jaarrapport van IACHR blijkt dat er initiatieven worden genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren, zijn er ernstige tekortkomingen wat betreft adequate beschermingsmechanismen. Haatmisdrijven blijven voorkomen en straffeloosheid is wijdverbreid. In de periode van oktober 2023 tot augustus 2024 ontving de organisatie COMCAVISTRANS 147 verzoeken om hulp van LGBTIQ+ personen. In 74 procent van de gevallen werd melding gemaakt van misdrijven gemotiveerd door haat of stigma vanwege genderidentiteit of seksuele oriëntatie. De bovengenoemde maatregelen en het taalgebruik van de regering Bukele zorgen bovendien voor meer haat en afwijzing ten aanzien van gender- en seksuele gelijkheid. Er is ook sprake van toenemende intimidatie door de Salvadoraanse staat van journalisten en sociale organisaties die mensenrechten verdedigen. De Salvadoraanse overheid sluit ook ruimtes voor dialoog tussen sociale organisaties en de staat, wat de uiting, vooruitgang van LGBTIQ-rechten en de bescherming van deze rechten bemoeilijkt. Desondanks zijn er volgens het rapport van Kalidadea verschillende organisaties in El Salvador aanwezig die de rechten van de LGBTIQ-gemeenschap verdedigen. Daarnaast wordt er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de Pride Parade georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving.

Verder blijkt uit de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf) dat er in de context van de noodtoestand die werd uitgeroepen in maart 2022 tientallen duizenden personen werden gearresteerd en dat de Salvadoraanse autoriteiten zich ook schuldig maken aan het schenden van mensenrechten waaronder de arrestaties van onschuldige personen. Onder de slachtoffers van de willekeurige arrestaties bevinden zich ook leden van de LGBTIQ-gemeenschap. Van maart 2022 tot september 2023 zijn er 5.775 slachtoffers van ernstige mensenrechtenschendingen, vanwege de Salvadoraanse autoriteiten, geregistreerd door verschillende organisaties. Het merendeel van deze slachtoffers die deze klacht hebben ingediend identificeert zich als man, maar 24 van deze klachten zijn ook afkomstig van transpersonen. Daarnaast zijn er ook 95 van deze 5.775 klachten geregistreerd door personen met een diverse seksuele oriëntatie. Aspidh Rainbow Trans Association registreerde via haar observatorium van mensenrechten in 2024 451 slachtoffers van mensenrechtenschendingen binnen de LGBTIQ-gemeenschap. In 101 gevallen werden hun rechten geschonden door politieagenten.

Uit het geheel aan beschikbare informatie kan niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBTIQ-gemeenschap in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context van de persoon. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dit om onderstaande redenen:

De problemen met uw familie, meer bepaald met uw tante A. en haar man R., naar aanleiding van uw seksuele geaardheid in El Salvador zijn immers niet aannemelijk.

- Om te beginnen gaf u uiteenlopende verklaringen over de houding van uw familie tegenover uw seksuele oriëntatie. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw volledige familie op de hoogte was

van uw geaardheid en dat zij allen geprobeerd hebben u te overtuigen om deze te veranderen (zie DVZ - Vragenlijst CGVS, vraag 5). U noemde daarbij niet alleen uw tante A., maar ook uw andere tante langs moederskant, J., die volgens uw verklaring eveneens exorcismes wilde uitvoeren om uw seksuele oriëntatie te veranderen (zie DVZ Vragenlijst CGVS, vraag 5). Daarnaast zou uw familie u meermaals hebben uitgenodigd op familiebijeenkomsten, waar zij opnieuw trachtten u te overtuigen en exorcismes uitvoerden (zie DVZ - Vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u aanvankelijk dat uw familie, waaronder uw tantes en nonkels langs moederskant, inclusief tante A., afwijzend reageerden op uw geaardheid en uw relatie met A. G. S.. Zij zouden u hebben ontweken en, vanuit hun strenge christelijke overtuiging, hebben verplicht om naar de kerk te gaan of deel te nemen aan exorcismes in het huis van tante A. om uw geaardheid te veranderen (CGVS, p. 13). U gaf aan dat u dit in het begin toeliet omdat u zich niet wilde laten veroordelen of omdat u zelf nog worstelde met uw seksuele oriëntatie (CGVS, p. 13). Later in het onderhoud op het CGVS stelde u echter dat uw familie helemaal niet op de hoogte was van de handelingen van uw tante A. tegenover u, waaronder het exorcisme. Zo noemde u tijdens het onderhoud op het CGVS op geen enkel moment nog de naam van de eerder vermelde tante J. (CGVS, p. 17). U gaf bovendien aan dat uw moeder niets wist over de exorcismes en dat u hier nooit iets tegen haar over hebt gezegd (CGVS, p. 17). Dat uw moeder hiervan niets zou hebben gemerkt, is des te opmerkelijker aangezien u eerder verklaarde dat uw tante A. u zelfs bij u thuis kwam opzoeken om u lastig te vallen (CGVS, p. 14). Op de DVZ liet u bovendien wel verstaan dat uw moeder op de hoogte was van het gedrag van uw tante A., maar dat ze u nooit hielp omdat ze zich niet wilde keren tegen haar eigen zus (zie DVZ - CGVS Vragenlijst, vraag 5). Toen u echter werd gevraagd of u, naast de problemen met uw tante A. en haar man R., ook moeilijkheden had met andere familieleden, zei u van niet (CGVS, p. 16). U gaf toen aan dat de andere familieleden, zoals de zussen van uw moeder, uw geaardheid niet accepteerden en het onderwerp gewoon probeerden te vermijden (CGVS, p. 16).

Uw verklaringen spreken elkaar ook tegen wanneer het gaat over de familiebijeenkomsten. Op de DVZ zei u dat uw familie u op die bijeenkomsten probeerde te veranderen, en op het CGVS verklaarde u dat uw familie u steeds buitensloot van zulke bijeenkomsten (zie DVZ – CGVS Vragenlijst, vraag 5; CGVS, p. 14). Beide verklaringen stroken echter niet met uw latere bewering op het CGVS dat er op 14 oktober 2024 wel een familiebijeenkomst plaatsvond om uw verjaardag te vieren en dat iedereen daarna gewoon naar huis ging, behalve uw tante A. en haar man (CGVS, p. 14-15).

Uw verklaring dat uw familie volledig tegen uw seksuele oriëntatie zou zijn, is verder niet in overeenstemming met uw verklaring dat u nog steeds een goed contact hebt met uw ouders en uw broer (CGVS, p. 5). Daarnaast gaf u zelf aan dat uw vader eerst moeite had met uw geaardheid, maar dat hij u later vroeg waarom u dit niet eerder had verteld en dat u dit niet alleen had moeten doormaken. Dat wijst erop dat hij uw geaardheid uiteindelijk wél accepteerde (CGVS, p. 9).

- Uw verklaringen over het incident in het park waarbij uw tante A. uw seksuele geaardheid ontdekte, zijn niet aannemelijk. U verklaarde dat uw tante u toevallig zou hebben zien kussen met uw toenmalige partner A. G. S. in een publiek park in San Salvador (CGVS, p. 8). Volgens u waren er die dag ook veel mensen aanwezig in het park (CGVS, p. 8). Om te beginnen is het moeilijk te geloven dat uw tante bij het zien van u en uw partner een groot schandaal zou hebben gemaakt, zeker in de huidige context van de noodtoestand. Hiermee zou ze alleen maar extra aandacht van de vele getuigen op u, uw ex-partner en op zichzelf hebben gevestigd, waardoor zij eveneens in gevaar kon komen (CGVS, p. 8). Ook is het niet aannemelijk, opnieuw gezien de noodtoestand, dat u en uw partner zelf het risico zouden nemen om zo openlijk jullie liefde te tonen, zonder daar vooraf goed over na te denken (CGVS, p. 8 en 10-11). Toen gevraagd werd waarom u en uw partner die dag toch hadden beslist om dit risico te nemen, verklaarde u dat u vond dat dat moment goed was om te tonen dat jullie een koppel waren, dat G. graag naar het park ging, en dat u niet wilde dat zij zou denken dat u de relatie verborgen hield omwille van haar (CGVS, p. 11). Deze verklaringen staan echter in contrast met uw eerdere verklaringen: dat jullie de relatie in het begin geheim wilden houden, door vooral bij haar thuis af te spreken of enkel 's avonds, dat jullie nooit in het openbaar kusten, en dat u bovendien op het moment van het incident nog maar twee maanden samen was met G. (CGVS, p. 8 en 10-12).

- Verder zijn uw verklaringen over de problemen met uw tante A. en haar man R. vaag en tegenstrijdig. Volgens uw verklaringen zouden uw tante en haar man u sinds het incident in het park eind 2021 tot wel twee keer per maand, gedurende een periode van drie jaar tot in 2024, hebben geprobeerd te doen veranderen van seksuele oriëntatie. Dit zou naar eigen zeggen gebeurd zijn via exorcismes, door u mee naar de kerk te nemen, u aan een mannelijke kennis voor te stellen of door u constant op uw werk op te zoeken (CGVS, p. 14-15). Er werd u gevraagd naar de laatste keer dat uw tante een exorcisme uitvoerde, waarop u aangaf dat dit in september 2024 was (CGVS, p. 14). Nadien werd u gevraagd of u tussen september 2024 en uw vertrek in november 2024 nog problemen had gehad met uw familie naar aanleiding van uw seksuele oriëntatie. U stelde toen vaagweg dat de problemen bleven voortduren, dat het exorcisme toenam, en dat uw tante telkens naar uw werk kwam om te zien of u nog samen was met G., die eveneens uw collega was (CGVS, p. 14-15). Wanneer u vervolgens werd gevraagd wanneer uw tante u voor het laatst op het werk had opgezocht, verklaarde u echter opnieuw dat dit in september 2024 was (CGVS, p. 15). De

vraag of er na september nog problemen met uw tante waren geweest, werd opnieuw gesteld, waarop u verklaarde dat u haar voor het laatst zag in oktober 2024 bij haar thuis, waar zij u tijdens een conversatie opnieuw probeerde te overtuigen om uw geaardheid te veranderen (CGVS, p. 15). Daarna sprak u zichzelf opnieuw tegen. Op de vraag of er na deze conversatie nog problemen waren geweest, antwoordde u van wel en zei u dat de aanvallen doorgingen, uw tante naar uw werk bleef komen en u berichten stuurde (CGVS, p. 15). Toen u voor een laatste keer werd gevraagd wanneer uw tante u voor het laatst had lastiggevallen, verklaarde u dat dit op uw verjaardag was, op 14 oktober 2024, toen uw tante en haar man na de verjaardagviering, samen met een pastoor, opnieuw probeerden om uw seksuele oriëntatie te veranderen (CGVS, p. 15-16). Opvallend is daarbij dat u even later verklaarde dat er, naast de pastoor, ook andere leden van de kerk aanwezig waren (CGVS, p. 16).

- Verder zijn uw verklaringen over het verloop van de relatie met G. A. S. tegenstrijdig. Volgens uw verklaringen zette u de relatie met G., gedurende al die jaren van problemen met uw tante, gewoon voort (CGVS, p. 14). Daarbij gaf u aan dat u vanwege de problemen in januari 2024 wel een einde wilde maken aan de relatie, maar dat u toch bij haar bleef, waardoor de problemen met uw tante verergerden (CGVS, p. 14). Later verklaarde u echter dat u reeds in januari 2023 de relatie wilde stopzetten om verdere problemen te vermijden (CGVS, p. 16). Op de vraag of u na begin 2023 nog contact had met G., antwoordde u van wel, maar dat de relatie geheim werd gehouden (CGVS, p. 16-17). Indien u de relatie werkelijk zo geheim hield, door slechts af en toe bij G. thuis te komen en er niets over tegen uw familie te zeggen, is het opmerkelijk dat de problemen met uw tante desondanks bleven toenemen, terwijl zij hiervoor geen aanleiding zou hebben gehad (CGVS, p. 14-17).

- Indien uw verklaringen worden gevolgd dat de problemen met uw tante A. zo ernstig waren en dat u haar op 14 oktober 2024 voor het laatst zou hebben gezien, is het des te minder aannemelijk dat u nadien tot aan uw vertrek op 12 november 2024 zonder problemen in El Salvador zou zijn gebleven. Ook is het opmerkelijk dat u na uw vertrek uit het land geen enkele update meer hebt over de situatie (CGVS, p. 17). U verklaarde dat uw tante A. en R. niet weten dat u in België bent, omdat u dit niet aan hen heeft verteld (CGVS, p. 17). Het is echter niet aannemelijk dat u na uw vertrek niet eens bij uw ouders of broer, met wie u goed contact hebt, zou hebben nagevraagd wat de reactie van uw tante was op uw plotselinge afwezigheid (CGVS, p. 17). Uw vrees dat uw tante u iets zal aandoen bij terugkeer naar El Salvador, kan op deze manier op geen enkele manier aannemelijk worden gemaakt. Uw enige indicatie hiervoor is dat 'het exorcisme steeds erger werd' (CGVS, p. 17).

- Wat betreft de foto die u heeft voorgelegd als bewijs van verwondingen toegebracht door uw tante A. (document 6), dient te worden opgemerkt dat deze foto op geen enkele wijze bewijs vormt van uw vermeende problemen met deze tante of met uw familie in het algemeen. De verwonding die op de voet te zien is, kan immers allerlei andere oorzaken hebben, en bovendien kan het om eender wie op de foto gaan.

- Er dient ten slotte te worden opgemerkt dat de vermeende problemen naar aanleiding van uw seksuele oriëntatie niets met de noodtoestand te maken hebben. Daarbij is van belang te vermelden dat u een jonge vrouw bent die jarenlang heeft gestudeerd en in mei 2024 een diploma heeft behaald aan de universiteit in El Salvador (CGVS, p. 4). Tijdens uw studies heeft u tevens verschillende jobs gedaan, waarvan de laatste een functie in een callcenter was (CGVS, p. 4-5). Ook uw reis naar België heeft u zelfstandig geregeld (Verklaring DVZ, vraag 32). Uit uw verklaringen blijkt verder dat noch u, noch uw familie of kennissen ooit politiek actief zijn geweest en dat noch u, noch uw familie, noch vanwege uw seksuele geaardheid, noch om andere redenen, ooit problemen heeft gehad met de autoriteiten of andere partijen (CGVS, p. 4). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u sinds het begin van de noodtoestand in El Salvador verbleef zonder daar problemen door te ondervinden (CGVS, p. 4-5, zie supra). U gaf zelf aan dat u, buiten uw familie, waarbij later duidelijk werd dat het enkel om tante A. en haar man ging, geen andere problemen heeft gekend vanwege uw seksuele oriëntatie in El Salvador (zie supra). Buiten uw familie waren er slechts enkele personen op de hoogte van uw geaardheid, en deze hebben nooit problemen veroorzaakt: twee schoolvrienden van vroeger, S. en B., die zelf tot de LGBTQ-gemeenschap behoren; enkele gemeenschappelijke vrienden van u en G.; en de familie van G., waarmee u naar eigen zeggen heel goed overeenkwam (CGVS, p. 7-8 en p. 12).

Uit uw verklaringen en de foto's die u als bewijs van uw relatie met A. G. S. heeft neergelegd, kan worden afgeleid dat u uw relatie in El Salvador eerder openlijk beleefde en dat de mensen om u heen, waaronder vrienden en familie, dit steunden (zie document 7; zie supra). Ook gaf u aan dat G. nooit problemen heeft ondervonden in El Salvador vanwege haar seksuele oriëntatie (CGVS, p. 12). Wat de foto's betreft, kan worden opgemerkt dat zij mogelijk dienen ter ondersteuning van uw verklaringen over uw relatie met G., wat in deze beslissing op zich niet wordt betwist. De foto's vormen echter op geen enkele wijze bewijs van problemen met uw tante A..

- Zoals hierboven reeds vermeld, blijkt ook dat u tot op heden een goede verstandhouding met uw gezin hebt (CGVS, p. 5; zie supra). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat u, zelfs indien uw verklaringen over uw tante geloofwaardig zouden zijn, zich niet als volwassen en zelfstandige vrouw elders in El Salvador zou kunnen vestigen, ver weg van deze tante (CGVS, p. 17). Dat uw tante manieren zou vinden om u op te sporen, blijft louter hypothetisch en is, gezien de rest van uw ongeloofwaardige verklaringen over uw problemen, bovendien niet aannemelijk (CGVS, p. 17).

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Daarnaast legde u een kopie van uw paspoort, uw DUI, rijbewijs uit El Salvador, diploma uit El Salvador, vliegtickets El Salvador - België (documenten 1, 2, 3, 4; 5) voor. Uw nationaliteit, identiteit, verblijf/studies in El Salvador en reisweg naar België staat echter niet ter discussie in deze beslissing. De foto's ter staving van de verwondingen veroorzaakt door uw tante A. en van uw relatie met A. G. S. werden hierboven reeds besproken (document 6 en 7).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of <https://www.cgvs.be/>), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het

Vluchtelingenverdrag), van de oude artikelen 48/3 tot 48/9 en artikel 57/65/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoekster benadrukt dat haar homoseksuele geaardheid en haar relatie met A. G. door de commissaris-generaal niet worden betwist en voert aan dat de beoordeling van haar vrees bij terugkeer onvoldoende rekening houdt met de algemene situatie van LGBTQI-personen in El Salvador en met haar persoonlijke omstandigheden. Zij betwist in het bijzonder de analyse van de beschikbare landeninformatie en meent dat verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing moeten worden genuanceerd in het licht van de achteruitgang van de mensenrechtensituatie sinds het aantreden van president Bukele en, in het bijzonder, sinds de invoering van de noodtoestand in maart 2022. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 29 maart 2022 en een rapport van Human Rights Watch van januari 2021 wijst zij erop dat reeds vóór de noodtoestand aanwijzingen bestonden dat geen verdere vooruitgang werd geboekt inzake de rechten en bescherming van LGBTQI-personen en mogelijk zelfs sprake was van een achteruitgang. Zij benadrukt daarbij dat de beoordeling van de vluchtelingenstatus toekomstgericht is en dat niet vereist is dat zij reeds daadwerkelijk vervolging heeft ondergaan wanneer zij aannemelijk maakt bij terugkeer een risico op vervolging te lopen.

Volgens verzoekster blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat LGBTQI-personen in El Salvador worden geconfronteerd met wijdverspreide discriminatie en vervolging vanwege zowel de samenleving als bendes en de Salvadoraanse autoriteiten, terwijl ernstige tekortkomingen bestaan inzake effectieve bescherming. Zij stelt dat tegen deze achtergrond moet worden onderzocht wat haar zou overkomen indien zij haar homoseksuele geaardheid bij terugkeer openlijk zou beleven. Zij voert aan dat haar seksuele geaardheid reeds door bepaalde familieleden en personen uit haar omgeving werd vermoed, hoewel zij deze nooit openlijk heeft geuit en haar relatie met A. G. nooit in het openbaar heeft beleefd zoals een heteroseksueel koppel dit zou doen. Indien zij bij terugkeer haar homoseksualiteit wel openlijk zou beleven en bijvoorbeeld in haar buurt genegenheid voor haar partner zou tonen, zou zij volgens haar een aanzienlijk risico lopen om door bendeleden, haar familieleden of andere burgers te worden vervolgd. Zij stelt bovendien dat zij tegen dergelijke handelingen geen doeltreffende bescherming van de Salvadoraanse autoriteiten kan verkrijgen, nu ook deze autoriteiten zich volgens de landeninformatie schuldig maken aan discriminatie en geweld tegen LGBTQI-personen.

Verzoekster wijst vervolgens op ontwikkelingen sinds de invoering van de noodtoestand. Zij betoogt dat maatschappelijke organisaties discriminatie en wrede behandeling van LGBTQI-personen door politie, leger, gevangenispersoneel en andere overheidsfunctionarissen hebben gedocumenteerd, waarbij volgens haar in het bijzonder transgenderpersonen en vrouwen worden gevisieerd. Zij verwijst tevens naar de retoriek van president Bukele omtrent de vermeende bedreiging die de zogenaamde "*genderideologie*" voor traditionele gezinswaarden zou vormen en stelt dat dergelijke retoriek gevoelens van haat en afwijzing tegenover seksuele en genderdiversiteit aanwakkert. Gelet op haar niet-betwiste seksuele geaardheid meent zij daarom bij terugkeer een aanzienlijk risico op systematische discriminatie en onwettige detentie in het kader van het uitzonderingsregime te lopen.

Verder voert verzoekster aan dat de situatie van LGBTQI-personen nog verder is verslechterd. Zij verwijst naar een maatregel van 2 oktober 2025 waarbij het gebruik van inclusieve taal in scholen werd verboden en naar een artikel van 18 december 2024 waarin 2024 als een van de slechtste jaren voor LGBTI+-personen in El Salvador wordt omschreven. Volgens haar blijkt daaruit een achteruitgang op onder meer het vlak van gezondheidszorg, cultuur en maatschappelijke participatie, alsook een toename van geïnstitutionaliseerde haatspraak. Zij verwijt de commissaris-generaal de bestaande discriminatie en de recente achteruitgang van de rechten van LGBTQI-personen te minimaliseren. Volgens haar vormen de recente overheidsmaatregelen reeds ernstige aantastingen van onder meer de vrijheid van meningsuiting en het recht op onderwijs en hebben zij, aangezien zij verband houden met het behoren tot de LGBTQI-gemeenschap, een repressief en discriminerend karakter.

Ten slotte betoogt verzoekster dat LGBTQI-personen eveneens worden geconfronteerd met sociale uitsluiting en andere aantastingen, waaronder controle, ontslag en het ontzeggen van toegang tot culturele plaatsen. Deze verschillende elementen moeten volgens haar niet afzonderlijk, maar cumulatief worden beoordeeld. In samenhang met de noodtoestand, de bestaande discriminatie en homofobie maken zij volgens verzoekster haar terugkeer naar El Salvador ondraaglijk en volstaan zij om in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen.

2.3. Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in "*nog meer ondergeschikte orde*" om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.4. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen nieuwe stukken toe.

3. Voorafgaand

3.1. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoekster haar verzoek om internationale bescherming op 21 november 2024 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

3.2. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St.* Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

3.3. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

3.4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

3.5. Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”*

3.6. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn.

Te dezen voert verzoekster de schending aan van de (oude) artikelen 48/8, 48/9 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, doch geeft ze niet de minste toelichting over de wijze waarop ze deze artikelen geschonden acht. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op volgende verzoeken om internationale bescherming, geschonden zou kunnen zijn door de bestreden beslissing, die genomen werd naar aanleiding van een eerste verzoek om internationale bescherming.

3.7. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, benadrukt de Raad dat het onderzoek in het kader van onderhavig beroep beperkt is tot de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, zoals voorheen geregeld in de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en thans in Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Verzoekster verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit San Salvador, waar zij haar hele leven samen met haar moeder en grootmoeder heeft gewoond (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud *d.d.* 19 november 2025 (hierna: NPO), p. 3). Zij verklaart dat zij zich sinds haar veertiende aangetrokken voelt tot vrouwen (NPO, p. 6). Begin 2021 leerde zij A. G. S. kennen, met wie zij vanaf september 2021 tot oktober 2024 een relatie had (NPO, p. 11). Nadat haar tante A. haar eind 2021 in een park zag kussen met haar partner, zou haar familie langs moederszijde op de hoogte zijn geraakt van haar seksuele oriëntatie en deze niet hebben aanvaard (NPO, p. 8-10). Haar tante A. en haar oom R. zouden vervolgens gedurende ongeveer drie jaar hebben geprobeerd haar seksuele oriëntatie te veranderen, onder meer door exorcismes op haar uit te voeren, haar mee te nemen naar de kerk, haar aan een man voor te stellen en haar op haar werk op te zoeken (NPO, p. 13-15). Op 14 oktober 2024 zou haar tante, samen met haar echtgenoot, een pastoor en andere kerkleden, voor de laatste maal hebben geprobeerd haar geaardheid te veranderen. Dit incident vormde voor verzoekster de aanleiding om El Salvador te verlaten (NPO, p. 15-16). Bij terugkeer vreest zij dat haar tante A. haar vanwege haar seksuele oriëntatie iets zal aandoen (NPO, p. 17). Ter ondersteuning van haar verzoek legt zij identiteits- en reisdocumenten, haar diploma, een foto van een verwonding en foto's van haar relatie met A. G. S. neer.

4.2. De Raad trekt *in casu* de seksuele geaardheid van verzoekster niet in twijfel, doch benadrukt in navolging van de commissaris-generaal dat het loutere feit te behoren tot de LGBTIQ+-gemeenschap in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de vluchtelingenstatus. De Raad verwijst in dit verband naar de omstandige, pertinente en terechte motivering, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die gesteund is op de veelheid aan landeninformatie die is opgenomen in de map “Landeninformatie” in het administratief dossier en die luidt als volgt:

“Uit de beschikbare informatie blijkt dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land. El Salvador heeft verschillende internationale mensenrechtenverdragen ondertekend. Leden van de LGBTIQ-gemeenschap worden tegen discriminatie beschermd door een arrest van het Hooggerechtshof uit

2009, door het strafwetboek en een ministerieel decreet van 2010, maar deze bescherming kent haar beperkingen.

Zo werd onder de regering Bukele in juni 2019 het secretariaat voor sociale inclusie - dat als doel had om alle vormen van discriminatie op basis van genderoriëntatie en -identiteit af te schaffen - opgeheven. In mei 2021 werd het Genderidentiteitswetsvoorstel en de wet voor gelijkheid en non-discriminatie, die het fundamentele recht van mensen zou garanderen om wettelijk erkend en behandeld te worden volgens hun zelf gepercipieerde genderidentiteit, opgeborgen. In februari 2022 gaf het Hoogerechtshof het parlement een jaar de tijd om een wettelijke procedure voor geslachtserkenning in te voeren om discriminatie van transseksuelen te voorkomen. Het parlement heeft hier echter geen gevolg aan gegeven. Niettemin slaagden drie transpersonen erin om een naamsverandering door te voeren, weliswaar zonder geslachtserkenning, en konden zij in 2022 hun aangepaste identiteitsdocumenten in overeenstemming met hun genderexpressie verkrijgen. In december 2022 schortte El Salvador zijn lidmaatschap bij de LGBTI Core Group van de Verenigde Naties op. In februari 2024 kondigde de minister van onderwijs aan dat hij de opdracht had gegeven om alle sporen van gendergelijkheid en seksualiteit te verwijderen uit het schoolcurriculum. President Bukele ontsloeg in datzelfde jaar ook 300 werknemers van het ministerie van cultuur omdat zij de LGBTIQ-agenda promootten en gaf gezondheidsdiensten de opdracht om educatieve gidsen over seksueel overdraagbare aandoeningen en alle materiaal dat verwees naar seksuele diversiteit uit de omloop te halen.

Uit de beschikbare informatie blijkt eveneens dat er in de Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen leden van de LGBTIQ-gemeenschap. Hoewel uit het 2024 jaarrapport van IACHR blijkt dat er initiatieven worden genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren, zijn er ernstige tekortkomingen wat betreft adequate beschermingsmechanismen. Haatmisdrijven blijven voorkomen en straffeloosheid is wijdverbreid. In de periode van oktober 2023 tot augustus 2024 ontving de organisatie COMCAVISTRANS 147 verzoeken om hulp van LGBTIQ+ personen. In 74 procent van de gevallen werd melding gemaakt van misdrijven gemotiveerd door haat of stigma vanwege genderidentiteit of seksuele oriëntatie. De bovengenoemde maatregelen en het taalgebruik van de regering Bukele zorgen bovendien voor meer haat en afwijzing ten aanzien van gender- en seksuele gelijkheid. Er is ook sprake van toenemende intimidatie door de Salvadoraanse staat van journalisten en sociale organisaties die mensenrechten verdedigen. De Salvadoraanse overheid sluit ook ruimtes voor dialoog tussen sociale organisaties en de staat, wat de uiting, vooruitgang van LGBTIQ-rechten en de bescherming van deze rechten bemoeilijkt. Desondanks zijn er volgens het rapport van Kalidadea verschillende organisaties in El Salvador aanwezig die de rechten van de LGBTIQ-gemeenschap verdedigen. Daarnaast wordt er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de Pride Parade georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving.

Verder blijkt uit de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf) dat er in de context van de noodtoestand die werd uitgeroepen in maart 2022 tientallen duizenden personen werden gearresteerd en dat de Salvadoraanse autoriteiten zich ook schuldig maken aan het schenden van mensenrechten waaronder de arrestaties van onschuldige personen. Onder de slachtoffers van de willekeurige arrestaties bevinden zich ook leden van de LGBTIQ-gemeenschap. Van maart 2022 tot september 2023 zijn er 5.775 slachtoffers van ernstige mensenrechtenschendingen, vanwege de Salvadoraanse autoriteiten, geregistreerd door verschillende organisaties. Het merendeel van deze slachtoffers die deze klacht hebben ingediend identificeert zich als man, maar 24 van deze klachten zijn ook afkomstig van transpersonen. Daarnaast zijn er ook 95 van deze 5.775 klachten geregistreerd door personen met een diverse seksuele oriëntatie. Aspindh Rainbow Trans Association registreerde via haar observatorium van mensenrechten in 2024 451 slachtoffers van mensenrechtenschendingen binnen de LGBTIQ gemeenschap. In 101 gevallen werden hun rechten geschonden door politieagenten.

Uit het geheel aan beschikbare informatie kan niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBTIQ gemeenschap in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context van de persoon. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk."

In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift tracht te laten uitschijnen dat de analyse van de verwerende partij "een aantal blote beweringen bevat" en dat meerdere van de stellingen in de bestreden beslissing inzake de algemene situatie van de LGBTIQ-gemeenschap genuanceerd moeten worden, dient te worden vastgesteld dat zulks niet kan worden gevolgd.

Verzoekster voert in dit verband vooreerst aan dat recente rapporten erop wijzen dat er sinds het aantreden van president Bukele in 2019 en de invoering van de noodtoestand eind maart 2022 sprake is van een verminderd respect voor de mensenrechten. Zij verwijst daartoe naar het arrest nr. 270.660 van 29 maart

2022 van de Raad, waarin — met verwijzing naar het rapport van Human Rights Watch, *“I’m lucky to still be alive. Violence and discrimination against LGBT people in El Salvador”* van januari 2021 — destijds werd vastgesteld dat er mogelijk sprake was van een achteruitgang van de rechten en de bescherming van LGBTI-personen in El Salvador. Verzoekster verwijst daarnaast naar het rapport van Human Rights Watch, *“We Just Want to Live Our Lives”* van 18 juli 2022. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster nalaat de betrokken rapporten neer te leggen of de consulteerbare weblink ervan te vermelden, zodat de Raad niet in de mogelijkheid verkeert om de juiste draagwijdte en context van de daarin vervatte vaststellingen te verifiëren.

Daar waar verzoekster verwijst naar een artikel van Emisoras Unidas van 3 oktober 2025 dat melding zou maken van een maatregel die het gebruik van inclusieve taal in het onderwijs verbiedt en een artikel van Agencia Presentes van 18 december 2024 dat stelt dat 2024 “*één van de slechtste jaren*” was voor de LGBTI+-gemeenschap in El Salvador dient vastgesteld te worden dat deze artikelen enkel in het Spaans beschikbaar zijn. In dit verband wijst de Raad op artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat de Raad niet toelaat documenten in overweging te nemen die werden opgesteld in een andere taal dan deze van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling.

Ten overvloede, en voor zover deze elementen wel in overweging zouden worden genomen, stelt de Raad vast dat verzoekster er met de door haar neergelegde algemene informatie waaruit volgens haar een duidelijke verstrenging van het beleid zou blijken niet in slaagt aan te tonen dat hieruit dient te worden geconcludeerd dat ieder lid van de LGBTQI-gemeenschap in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Bijgevolg blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk, waarbij verzoekster op basis van haar individuele omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk dient te maken.

4.3. De Raad is na lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daartoe wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen met haar familie, in het bijzonder haar tante A. en haar echtgenoot R., naar aanleiding van haar seksuele geaardheid, aangezien (i) verzoekster uiteenlopende verklaringen aflegt over de houding van haar familie tegenover haar seksuele oriëntatie en over de vraag welke familieleden op de hoogte waren van en deelnamen aan de pogingen om haar geaardheid te veranderen, waarbij haar verklaringen bij de DVZ onder meer niet stroken met haar latere verklaring dat haar moeder niets wist over de exorcismes; (ii) haar verklaringen over de familiebijeenkomsten tegenstrijdig zijn, nu zij bij de DVZ verklaarde dat haar familie haar op dergelijke bijeenkomsten probeerde te veranderen, terwijl zij bij het CGVS enerzijds stelde dat zij van familiebijeenkomsten werd uitgesloten en anderzijds verklaarde dat op 14 oktober 2024 een familiebijeenkomst voor haar verjaardag plaatsvond; en (iii) haar verklaring dat haar familie volledig tegen haar seksuele oriëntatie gekant was moeilijk verenigbaar is met haar goede contacten met haar ouders en broer en met haar verklaring dat haar vader haar geaardheid uiteindelijk wel accepteerde. Verder wordt geoordeeld dat (iv) verzoeksters verklaringen over het incident in het park waarbij haar tante haar seksuele oriëntatie zou hebben ontdekt niet aannemelijk zijn, nu het weinig geloofwaardig voorkomt dat haar tante, bij het zien van het koppel, ter plaatse een schandaal zou hebben gemaakt en aldus zelf extra aandacht op haar richtte, haar ex-partner en zichzelf zou hebben gevestigd; (v) haar verklaringen over de gedurende drie jaar beweerdelijk aanhoudende problemen met haar tante en haar echtgenoot vaag en tegenstrijdig zijn, in het bijzonder wat betreft het tijdstip en de aard van de laatste incidenten in september en oktober 2024; en (vi) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het verloop van haar relatie met G. en het tijdstip waarop zij wegens de problemen een einde aan die relatie wilde maken. Voorts wordt vastgesteld dat (vii) indien de problemen met haar tante werkelijk dermate ernstig waren als verzoekster voorhoudt, het weinig aannemelijk is dat zij na het beweerde laatste incident van 14 oktober 2024 tot haar vertrek op 12 november 2024 zonder problemen in El Salvador kon blijven en dat zij zich na haar vertrek, ondanks haar goede contacten met haar ouders en broer, niet heeft geïnformeerd naar de reactie van haar tante op haar plotselinge afwezigheid; en (viii) de foto die zij neerlegt ter staving van de door haar tante toegebrachte verwondingen haar problemen niet kan aantonen, nu de afgebeelde verwonding allerlei oorzaken kan hebben en evenmin kan worden vastgesteld wie op de foto is afgebeeld. Daarnaast wordt erop gewezen dat (ix) verzoekster een jonge, hoogopgeleide en zelfstandige vrouw is die jarenlang studeerde, verschillende jobs uitoefende en haar reis naar België zelfstandig regelde; dat noch zijzelf, noch haar familie of kennissen politiek actief waren of problemen kenden met de autoriteiten en zij sinds het begin van de noodtoestand zonder problemen in El Salvador verbleef; dat zij buiten haar familie geen problemen kende vanwege haar seksuele oriëntatie, terwijl haar vrienden en de familie van G. haar relatie steunden en G. zelf evenmin problemen ondervond vanwege haar seksuele oriëntatie; en dat verzoekster nog steeds een goede verstandhouding met haar gezin heeft, zodat er, zelfs indien haar verklaringen over haar tante geloofwaardig zouden zijn, geen reden is om aan te nemen dat zij zich als volwassen en zelfstandige vrouw niet elders in El Salvador, ver weg van haar tante, zou kunnen vestigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die betrekking hebben op de kern van haar relaas, pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt, te verklaren of te weerleggen. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen, het tegenspreken van bepaalde bevindingen van de commissaris-generaal en het verwijzen naar algemene informatie. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Waar verzoekster stelt vervolging te vrezen omwille van haar seksuele geaardheid, herhaalt zij slechts eerdere verklaringen, doch hiermee plaatst zij de gedane concrete en pertinente vaststellingen desbetreffend niet in een ander daglicht. Ook het louter verwijzen naar algemene informatie over de situatie van de LGBTQI-gemeenschap in El Salvador volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft desbetreffend in gebreke.

4.4. Verzoekster kan worden bijgetreden waar zij in het verzoekschrift opmerkt dat van haar niet kan worden verwacht dat zij haar homoseksuele geaardheid moet verbergen om het risico op vervolging te vermijden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, pt. 76). Echter, in zoverre verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat zij, indien zij in het openbaar haar homoseksualiteit zou tonen “*zoals een heteroseksueel koppel dat zou doen*”, zij het risico zou lopen vervolgd te worden door bendeleden, haar gezinsleden of door de burgers, kan de Raad dit betoog niet volgen. Waar het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging impliceert, wijst de Raad erop dat een feitelijke en individuele beoordeling vereist is rekening houdende met alle concrete omstandigheden eigen aan de zaak en de persoon van verzoekster. Een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie over de situatie van LGBTQI in El Salvador volstaat op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

In casu blijkt vooreerst dat verzoekster haar relatie met A. G. S. geenszins verborgen hield voor haar ruimere sociale omgeving: zowel haar vrienden als de familie van haar ex-partner waren op de hoogte van de relatie (NPO, p. 7-8 en p. 12), verzoekster en haar partner gingen samen naar feestjes van vrienden. Voorts verklaarde zij elkaar vooral 's avonds en 's nachts zagen en ook afspraken op restaurant (NPO, p. 10 en p. 12). Verzoekster verklaarde weliswaar dat zij hun gevoelens toen niet in het openbaar uitten (NPO, p. 12). Echter, nadat zij een tweetal maanden met haar partner samen was kuste zij haar wel in een publiek park, alwaar veel personen aanwezig waren (NPO, p. 8 en p. 11). Verzoekster verklaarde in dit verband zelf dat zij op dat ogenblik aan anderen wou tonen dat zij een koppel waren en omdat zij niet wilde dat haar toenmalige partner zou denken dat zij de relatie omwille van haar verborgen hield (NPO, p. 11). Aldus blijkt dat verzoekster, reeds voorafgaand aan het door haar aangehaalde incident, een sociaal leven leidde waarin haar relatie — minstens ten aanzien van vrienden en de familie van haar partner — gekend was en waarbij zij er zelf voor koos deze, na twee maanden, ook publiekelijk te tonen. De Raad wijst er vervolgens op dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij, buiten haar tante en oom, nooit problemen heeft ondervonden vanwege haar geaardheid, dat haar ouders, broer, vrienden en de familie van haar ex-partner haar geaardheid net wel aanvaardden of er minstens geen graten in zagen (NPO, p. 9-10), en dat haar overige familieleden deze weliswaar niet aanvaardden of er allerminst over wilden praten (NPO, p. 16), wat betreurenswaardig is doch allerminst voldoende ernstig of zwaarwichtig is om te kunnen worden gekwalificeerd als een daad van vervolging. Verzoekster is bovendien een volwassen vrouw die een universitair diploma behaalde en jarenlange werkervaring heeft opgebouwd, waardoor zij logischerwijze in staat moet worden geacht een zelfstandig leven te leiden. Zij verklaart daarenboven nog steeds goed contact te hebben met haar ouders en haar broer (NPO, p. 5). Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat zij haar geaardheid bij een terugkeer naar El Salvador niet in zekere mate openlijk zou kunnen beleven.

4.5. Wat betreft de eventuele discriminatie ten aanzien van homoseksuelen in El Salvador, wijst de Raad er nog op dat het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven ondraaglijk wordt. Dit is *in casu* niet het geval. Zoals hierboven reeds uiteengezet, blijkt dat verzoekster in El Salvador een universitair diploma heeft behaald, er reeds jarenlang tewerkgesteld was, er een familiaal netwerk heeft en eveneens sociale contacten onderhield.

4.6. De Raad stelt vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die concreet worden toegelicht in de bestreden beslissing, van oordeel is dat deze stukken niet van die aard zijn om de voormelde vaststellingen om te buigen.

4.7. Het geheel aan documenten en haar verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in El Salvador, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan we omwille een reëel risico op het lijden van ernstige in de zin van artikel 15, onder a) en b), van Verordening (EU) 2024/1347. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden vervat in artikel 4, lid 5 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

4.8. In de bestreden beslissing wordt tot slot op goede gronden gemotiveerd dat uit de landeninformatie waaraan wordt gerefereerd niet blijkt dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15, onder c), van Verordening (EU) 2024/1347. Verzoekster betwist deze analyse geenszins en doet er derhalve geen afbreuk aan. De desbetreffende motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de landeninformatie aanwezig in het administratief dossier, die deugdelijk en pertinent zijn en die door verzoeker geheel ongemoeid worden gelaten in haar verzoekschrift, worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

4.10. Bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoekster niet voldoet aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Zij toont evenmin aan dat zij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

K. ALLYNS